

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 8 maj 1916 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt m. m.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Hammarström, Ollas A. Ericsson, Lyckholm *), Bäckström, K. A. Nilson *), frih. Fleming *), frih. Palmstierna, Jespersen *), Röing, Christierson, Jeansson i Kalmar, Knaust, Roman, Forssman *), Månsson *), Jönsson i Revinge, Nilsson i Kristianstad, Jönsson i Boa *) och Lithander.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Genom en den 31 mars 1916 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 152, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att
dels antaga följande

Förslag

till

förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt.

Härigenom förordnas som följer:

Utan hinder av vad 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker innehåller därom, att vad i samma paragraf är stadgat om utförsel av socker utan erläggande av sockerskatt

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 21 häft. (Nr 23.)

icke skall äga tillämpning, så länge den i Bryssel den 5 mars 1902 avslutade konventionen angående beskattningen av socker är för Sverige gällande, skall det tillkomma Konungen att medgiva, att under tiden intill den 1 juni 1917 må på de villkor, som i ovannämnda paragraf ävensom för varje särskilt fall av Konungen bestämmas, utförsel av raffinerat socker till Norge utan erläggande av sockerskatt äga rum i den omfattning, som av Konungen medgives, dock högst till en myckenhet, som motsvaras av till riket efter den 1 januari 1916 importerat råsocker, varvid 90 kilogram raffinerat socker skall anses motsvara 100 kilogram råsocker.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling;

dels ock medgiva att vid utförsel av socker, som kan komma att äga rum på grund av bestämmelserna i förenämnda förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt, må, under de villkor Konungen föreskriver, restitutionsvis av tullmedlen utbetalas 8 öre för varje kilogram av den utförda varan.

Enligt ovannämnda statsrådsprotokoll har chefen för finansdepartementet erinrat om, bland annat, följande.

På Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning antog 1914 års senare riksdag en förordning, enligt vilken Konungen ägde medgiva, att under en tid av sex månader efter det förordningen trätt i kraft socker finge utan erläggande av sockerskatt utföras till Norge i den omfattning Konungen medgäve. Någon sockerexport i enlighet med bestämmelserna i nämnda förordning, som utfärdades den 1 oktober 1914, kom emellertid icke till stånd. Jämväl 1915 års riksdag antog ett av Kungl. Maj:tt framlagt förslag till förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt. Enligt sistnämnda den 1 juni 1915 utfärdade förordning ägde Konungen medgiva, att under tiden intill den 1 april 1916 utförsel av socker utan erläggande av sockerskatt finge äga rum i den omfattning, som av Konungen medgäves, dock högst för en myckenhet av 35,000,000 kilogram.

Föreliggande proposition är föranledd av en av svenska sockerfabriksaktiebolaget hos Kungl. Maj:t gjord framställning, över vilken utlåtanden avgivits av kommerskollegium, kontrollstyrelsen, generaltullstyrelsen och statens livsmedelskommission. I framställningen i fråga har bolaget framhållit, att då det icke vore uteslutet att, innan detta års vitbetsskörd bleve tillgänglig i marknaden, under någon del av året skulle kunna uppstå svårigheter att förse konsumtionen med tillräckliga kvantiteter socker, bolaget för att i sin mån medverka till undanröjandet av denna risk ämnade importera råsocker att hållas i reserv för den inhemska marknaden. Om emellertid det skulle visa sig, att det importerade sockret icke behövdes för denna marknad, skulle detsamma i motsvarande grad bliva för bolaget ekonomiskt mycket betungande. För denna eventualitets skull måste bolaget, såvitt ske kunde, tillförsäkra sig möjlighet till export av socker i samma omfång, som den importerade varan icke kunde av bolaget avyttras inom landet. Då av flera skäl export icke gärna kunde ifrågasättas till annat land än Norge, i vilket land icke funnes något raffinaderi, måste exporten omfatta raffinerat socker. För att exporten i övrigt skulle kunna ske vore det uppenbarligen nödvändigt, att detta socker icke belastades med den tull, som för motsvarande kvantitet importerat råsocker måst erläggas, och icke heller med den svenska konsumtionsskatten.

Chefen för finansdepartementet har särskilt framhållit, att förutsättningar för utförseln givetvis vore, att icke därigenom föranleddes någon höjning av sockerpriset inom Sverige samt att densamma komme att äga rum allenast för den händelse att, sedan landets egen sockerkonsumtion blivit tillgodosedd, ett överskott i den inhemska sockertillgången i anledning av importen uppstode.

Beträffande frågan, huruvida Brysselkonventionens bestämmelser skulle kunna lägga hinder i vägen för det i propositionen föreslagna medgivandet till export, har departementschefen erinrat, att han vid framläggande av såväl 1914 som 1915 års proposition med förslag till skattefri utförsel av socker uttalat den bestämda uppfattningen, att ett bifall till förslagen icke kunde anses innebära någon överträdelse av nämnda konventions bestämmelser, att han därvid till stöd för denna sin uppfattning hänvisat till vissa förhandlingar, som vid konventionens förnyande år 1908 förts mellan ombuden för de intresserade staterna, samt att med hänsyn till dessa hans bestämda förklaringar båda riksdagarna förklarat sig sakna anledning att ur denna synpunkt hysa betänkligheter mot antagandet av propositionerna i ämnet. I betraktande av vad sålunda förekommit har departementschefen icke tvekat att be-

träffande den nu förevarande framställningen, vilken ju vore av ännu obetydligare räckvidd än de föregående, och avsåge en export, som skulle motsvara verkställd import, uttala, att densamma på intet sätt kunde anses innebära någon överträdelse av Brysselkonventionens bestämmelser.

Med hänsyn till vad departementschefen sålunda yttrat, har utskottet, som i likhet med bevillningsutskottet vid de bägge föregående omförmälda riksdagarna icke ingått i närmare prövning av innebörden av ovanberörda förhandlingar i det ifrågavarande avseendet, icke ansett sig hava skäl att ur den angivna synpunkten hysa betänkligheter mot exportens medgivande.

Den i propositionen ifrågasatta tullrestitutionen föranleder icke någon erinran från utskottets sida.

Då utskottet sålunda går att tillstyrka bifall till propositionen, förutsätter emellertid utskottet, att, i enlighet med vad departementschefen uttalat, export kommer att äga rum endast i den mån överskott i den inhemska sockertillgången uppstår samt att av exporten icke kommer att föranledas någon höjning av sockerpriset inom Sverige.

På grund av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 152,

dels antaga ovan införda förslag till förordning angående utförsel av socker under viss tid utan erläggande av sockerskatt,

dels ock medgiva, att vid utförsel av socker, som kan komma att äga rum på grund av bestämmelserna i samma förordning, må, under de villkor Konungen föreskriver, restitutionsvis av tullmedlen utbetalas 8 öre för varje kilogram av den utförda varan.

Stockholm den 8 maj 1916.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.